

Rozjímanie na utorok 28. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na utorok 28.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: objaviť
dobro v tom, čo robíme; čistota
je radostné potvrdenie;
presmerovať naše túžby.

JEŽIŠ je v dome farizeja. Keď zasadne
k stolu, hostiteľ sa čuduje, že sa Pán
pred jedlom neumyl. Majster, ktorý
vedel, kam smerujú jeho myšlienky,
mu povedal: „Vy, farizeji, čistíte čašu
a misu zvonka, ale vaše vnútro je
plné lúpeže a neprávosti. Hlupáci, či

ten, čo stvoril vonkajšok, nestvoril aj vnútro?“ (Lk 11, 39-40).

Pán neodsúdil prax umývania. Skôr chcel vyjadriť, že okrem zdanlivého vzhľadu je dôležitý duch, v akom sa dobré skutky konajú. „Povedal im, že sa starajú len o vonkajšie veci a vnútornými vecami pohrdajú ako cudzími, lebo nevedia, že čo sa robí telu, musí sa robiť aj duši“[1].

V tomto zmysle svätosť nespočíva v tom, že do svojho života začleňujeme čoraz viac dobrých skutkov. Aby boli skutočne dobré, musí ich sprevádzať vnútorná úprimnosť, ktorá je k tomuto dobru úprimne pripútaná; to znamená, že si musíme osvojiť postoj, ktorý nás vedie k uvažovaniu o dôvodoch nášho konania, aby naše skutky mali zdravý koreň a smerovali aj k hodnotnému dobru, aj keď výsledok nie je na prvý pohľad jasný. Napríklad snaha nerozčuľovať sa, aby sme sa vyhli problémom a

aby nikto nerušil náš pokoj, nás môže do istej miery poháňať a môže mať čiastočne sebecký pôvod. Na druhej strane, ak nás poháňa túžba byť ľuďmi, ktorí reagujú pokojne, aby zachovali lásku a jednotu v skupine, budeme sa tešiť na každodenný boj, aj keď sa nám občas zdá, že sme trochu nevrlí, hákliví alebo zlomyseľní. Časom a s Božou milosťou nám naše úsilie byť úprimne mierni otvorí cestu k novým ideálom, napríklad k tomu, aby sme sa dožili staroby ako šarmantní, radostní a chápací ľudia.

SVÄTÝ JOSEMARÍA považoval čnosť čistoty za „radostné potvrdenie“[2]. Takýto prístup kontrastuje s tými, ktorí príliš zdôrazňujú „nie“, akoby čnosť spočívala len v nekonaní, nemyslení alebo nepozieraní. Opäť platí, že dobré konanie si vyžaduje

dobrú pôdu, v ktorej zapustí korene: potrebuje dobrú túžbu, ušľachtilý úmysel, ktorý ho bude poháňať. Cudnosť je teda áno láske, pretože práve láska ju robí hodnotnou a dáva jej zmysel. Prirodzene, je potrebné povedať nie niektorým skutkom alebo postojom, ktoré sú s ňou v rozpore a ktoré každý rozumný človek vníma práve ako negácie lásky. Ale napriek tomu, že si vyžaduje určité „nie“, čistota je výsostne pozitívna skutočnosť.

V tomto zápase, ako pri každej inej cnosti, bude niekedy potrebné konať proti sklonom a vtedy možno budú „nie“ prítomnejšie. Kresťanská skúsenosť však ukazuje, aké dôležité je pamätať na to, že to nie je cieľ; je to len jeden krok, ktorý, ak po ňom nebudú nasledovať ďalšie, bude len formovať schopnosť zadržiavať, potláčať našu vôľu. Usporiadať náš sklon ku kráse a rozkoši znamená integrovať čistotu do dobra osoby:

poznať vlastné túžby, očistiť ich a integrovať ich do takej miery, aby dali nášmu životu jednotu, aby naše túžby a vôbec naša citlivosť boli čoraz viac v súlade s našou identitou a posilňovali ju. Nečisté srdce je roztrieštené srdce bez smeru; čisté srdce je naopak srdce, ktoré sa postupne naučilo zjednocovať, dávať harmonický smer rôznym dimenziám života.

Preto zakladateľ Opus Dei rád uvažoval o ovocí mierneho života, ktorý nie je pripútaný k veciam, ktoré sa lesknú, ale nemajú žiadnu hodnotu. „Taký človek sa dokáže zriecť vecí, čo škodia jeho duši a uvedomuje si, že obeť je iba zdanlivá: lebo ak v živote dokáže niečo obetovať, oslobodí sa od mnohých závislostí a bude môcť, v najhlbšom strede svojho srdca, vychutnať všetku Božiu lásku. Život potom opäť dostane jasné tvary, ktoré nemiernosť rozmazala a človek je

schopný starať sa o druhých, deliť sa s nimi, venovať sa veľkým úlohám“[3].

NIEKEDY môžeme vo svojom živote vnímať náklonnosti, ktoré sú v rozpore s našou identitou. Uvedomenie si tejto skutočnosti je prvým krokom k preorientovaniu našich túžob na to, čo nás robí skutočne šťastnými. Ignorovanie alebo prehliadanie tejto cennej informácie, ktorú nám ponúkajú naše vášne a pocity, môže nakoniec vyústiť do rozdelenia, o ktorom hovorí Pán: pohár, ktorý je zvonku dokonale čistý, ale zvnútra špinavý; veľa *dobrych* skutkov, ale srdce, ktoré sa možno naplno neteší zo života, ktorý vedie. Niekedy očistenie, ktoré od nás Ježiš žiada, nebude ani tak spočívať v náprave určitého vonkajšieho správania, ale v

presmerovaní skrytých túžob, ktoré sa nachádzajú v našom srdci; túžob, ktoré sa môžu prejaviť v túžbach, ktoré nie sú v súlade s naším životným projektom, alebo v malých frustrovaných túžbach, ktoré nakoniec nenecháme v Pánových rukách a nečelíme im spolu s ním.

„Boh nás stvoril takýchto: plných túžob (...). Bez prehánania môžeme povedať, že sme tým, po čom túžime. Lebo práve túžby rozširujú náš pohľad a posúvajú život ďalej: za bariéry rutiny, za život otupený konzumom, za opakujúcu sa a unavenú vieru, za strach riskovať, angažovať sa pre druhých a pre dobro“[\[4\]](#). Očisťovanie našich túžob nás vedie k tomu, aby sme sa čoraz viac tešili z reality takej, aká je, pretože v jednotlivých okamihoch dňa nachádzame príležitosť uskutočniť ideál, ktorý živí našu existenciu. Učíme sa vychutnávať vzácne šťastie, ktoré nám ponúka

každý deň, bez únikových ciest a bez napätia medzi vonkajškom a vnútrom: činy aj túžby nášho srdca môžu byť v súlade s naším povolaním. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla lepšie si uvedomiť naše city, aby sme ich mohli nasmerovať na Lásku, ktorá udržiava náš život.

[1] Hegemonius, *Acta disputationis Archelai episcopi Mesopotamiae et Manetis haeresiarchae* 21.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 5.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 84.

[4] František, *Homília*, 6-I-2022.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/utorok-28-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/utorok-28-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (06.03.2026)